

Full diocesà

21 de juliol del 2019

p4 – Sortida vocacional al santuari de la Mare de Déu de Lord

p6 – Sant Llorenç de Bríndisi i Catalunya



L'hivern demogràfic condiciona el futur

Durant el primer semestre de l'any passat van néixer a Espanya 179.794 infants i van morir 226.384 persones. Mai des de 1941 no s'havia enregistrat un nombre tan baix de naixement i un nombre tan alt de defuncions. L'any 2100 la població serà la meitat de l'actual, segons les previsions.

No tenim espai per a abordar les causes, tant socials com econòmiques, de la crisi demogràfica, però els estudiosos ja diuen que la baixa natalitat forma part del nostre sistema de vida. Un sistema que amaga conseqüències molt negatives per a l'estat del benestar, que no pot funcionar amb una piràmide de població invertida.

Aquest fenomen es repeteix al llarg de la geografia euro-

pea i preocupa el Sant Pare. Fa uns quants mesos recordava com en el seu recent viatge a Panamà moltes mares aixecaven els seus infants al seu pas «com dient "aquest és el meu orgull, la meva fortuna". En l'hivern demogràfic que estem vivint a Europa, quin és el nostre orgull?, ¿el turisme, la casa, el gos?».

Ja l'any 2017 el pontífex aprofundia en les causes últimes de l'esterilitat generalitzada d'Occident; causes lligades a la pèrdua de la fe: «A partir de la dècada dels seixanta del segle passat les noves generacions han anat rebutjant els ideals que van fer gran Europa. Es pot dir que han preferit la traïció a la tradició. El rebuig del que arribava dels pares ha anat seguit en el temps d'una dramàtica esterilitat.»

«La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié correu a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després correu cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

(18,1-10a)

Salm responsorial

Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

(Salm 14)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions,

amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

(1,24-28)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafagada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

(10,38-42)

«Estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església»

Preocupats i neguitosos

Jean Hakolimana, prev.

Més d'una vegada, els evangelistes, amb un fet puntual, transmeten un ensenyament general sobre la vida cristiana. És el que succeeix amb la visita de Jesús a casa de Marta i Maria. Maria ho deixa tot i es queda «asseguda als peus del Senyor». Tanmateix, la descripció que l'evangelista fa del seu comportament va més enllà i es fixa en els trets que caracteritzen el deïxeble model: als peus del Mestre, atenta a la seva veu i alimentant-se del seu ensenyament. Alhora, Lluc descriu la seva germana com aclaparada per múltiples ocupacions, desbordada, preocupada i neguitosa. És un altre comportament que també se sol observar en les comunitats.

L'Evangeli no contraposa la vida activa i la contemplativa, ni l'escolta fidel de la Paraula de Déu i el compromís amb el món. Alerta més aviat del perill de viure absorbits per un excés d'activisme, una agitació interior permanent que pot contagiar nerviosisme i angoixa més que no pas pau i serenitat. Amb la disminució de recursos humans en les nostres comunitats, tendim a demanar als cristians que ens queden tota mena de compromisos i serveis. Si, al mateix temps, no som capaços de crear espais i moments per a conèixer Jesús, seure als seus peus i escoltar la seva paraula, correm el risc de fer créixer en l'Església l'agitació i el nerviosisme, però no pas l'Esperit de Jesús i la seva pau. Ens podem trobar amb unes comunitats animades per funcionaris aclaparats i nerviosos, però no pas per testimonis que irradien l'alè i la vida del seu Mestre. Volem imitar el Jesús que durant el dia es dedicava a alimentar la gent? No ignorem el Jesús que es retirava a la muntanya i passava la nit dedicat a l'oració.



La imatge



Una cosa és necessària, i l'altra no tant. L'acolliment de Marta no és menyspreable: beu per la set que tinguis, posa't còmode, et quedes a dinar, oi? ...; però val més l'acolliment de Maria, que escolta i cerca la sintonia amb el missatge de Jesús.

Com en un dinar: és més important allò que els comensals posen en comú i el goig de compartir que no pas el mateix àpat (i el mòbil!).

Jesús a casa de Marta i Maria (s. XVI). Tintoretto



Agenda

Lit. hores: Setmana IV

22 dilluns

—Santa Maria Magdalena
Ct 3,1-4b o bé 2Co 5,14-17/Salm 62/Jn 20,1-2.11-18

23 dimarts

—Santa Brígida
Ga 2,19-20/Salm 33/Jn 15,1-8

24 dimecres

—Santa Cristina
Ex 16,1-5.9-15/Salm 77/Mt 13,1-9

25 dijous

—Sant Jaume Apòstol
Ac 4, 33; 5,12. 27-33; 12,2/Salm 66/2Co 4,7-15/Mt 20,20-28

26 divendres

—Sant Joaquim i Santa Anna
Ex 20,1-17/Salm 18/Mt 13,18-23

27 dissabte

—Sant Cugat
—Santa Natalia
—Santa Juliana i Semproniana
Ex 12,37-42/Salm 135/
Mt 12,14-21

28 diumenge XVII de durant l'any / Cicle C

—Santa Catalina Tomàs
Gn 18,20-32/Salm 137/Col 2,12-14/Lc 11,1-13

Sortida vocacional al santuari de la Mare de Déu de Lord

Delegació de Vocacions

El dia 28 de juny un grup d'adolescents, alguns catequistes, seminaristes i Mn. Marc Majà van pujar al santuari de Lord per celebrar la cloenda de les trobades vocacionals.

Durant el matí, en Cesc, seminarista major que viu al santuari, els va parlar de la vocació i els va convidar a fer-se algunes preguntes sobre la seva vida.

Després van celebrar la santa missa amb la comunitat, en la festa del Sagrat Cor de Jesús, i Mn. Marc va animar-los

a ser devots i posar confiança en el Cor de Crist. En acabar van venerar la imatge de la Mare de Déu de Lord.

A la tarda van anar fins a la riera de Llinars, on van passar junts una tarda més lúdica. Els seminaristes i monitors van donar als nois algunes pistes per a poder viure l'estiu en presència de Déu: assistint a l'eucaristia, cercant les esglésies més properes als llocs on anessin de vacances, fent la visita al Santíssim, etc. Els nois van sortir molt animats, preguntant perquè el Senyor ens doni moltes i santes vocacions.



Excursió de mossens de Puig-reig, Navàs i Tàrraga

De forma providencial, el dia 4 de juliol els capellans de les parròquies de les Unitats Pastoral Parroquials de Puig-reig, Navàs i Tàrraga van viure junts l'excursió de fi de curs.

Aquesta sortida va consistir en una interessant visita al Parc Astronòmic del Montsec, una iniciativa del Govern de Catalunya per tal d'aprofitar les aptituds i potencialitats de la zona del Montsec per a la realització de recerca, formació i divulgació de la ciència, en especial de l'Astronomia.

En acabar, van dinar al monestir de les Avellanes i posteriorment van gaudir d'una visita guiada per la història i la realitat del monestir, a càrrec del germà Ramon Llansana. Els capellans van retornar a les parròquies d'origen i es van mostrar molt satisfets de la convivència viscuda.





Excursió de les catequistes de Navàs

El dia 5 de juliol l'equip de catequistes de la Parròquia de la Sagrada Família de Navàs va cloure el curs amb una excursió enriquidora per la confluència de l'art, la natura i la pregària.

Al matí el grup va visitar la catedral de Vic i el Museu Diocesà, on una guia els va endinsar en el món de l'art de l'època medieval, contemplant imatges, frontals i d'altres testimonis del moment.

Al migdia es traslladaren a Rupit per donar un tomb pel poble abans de dinar al peu de la carretera que enfila cap al Santuari del Far.

La tarda fou dedicada als Santuaris del Far i de la Salut. Al primer, el mossèn que se'n fa càrrec els va donar la benvinguda i plegats cantaren l'Ave Maria davant de la imatge de la Mare de Déu.

Al Santuari de la Salut, situat també enmig d'un bell paratge, catequistes i mossens feren una pregària a la Mare de Déu.

La jornada va ésser calorosa però el grup va gaudir de la sortida i de la convivència del dia.

Informa: Parròquia de Navàs

Solemnitat de l'Immaculat Cor de Maria

El dia 30 de juny, les Germanes Missioneres Filles del Cor de Maria, fundades per la Venerable M. Maria Güell i Puig, van celebrar la Solemnitat de l'Immaculat Cor de Maria. La missa, amb solemnes cants a càrrec de les germanes i concelebrada per diferents sacerdots de la Unitat Parroquial de Cervera, va tenir un to molt familiar. Les lectures de la missa van anar a càrrec d'alguns dels monitors del grup «Cor unum», també alguns dels nens del grup hi van participar activament fent d'escolans.

La festa va acabar amb una processó per l'església i claustre de la comunitat, i la veneració de la imatge de la Mare de Déu, tot cantant l'himne de la Mare de Déu de Fàtima.



Sant Llorenç de Bríndisi i Catalunya

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

Juli Cèsar Russo (o Rossi) nasqué el 22 de juliol de 1559 a la població italiana de Brindis (o Bríndisi). L'any 1575 ingressà en l'orde dels framenors caputxins al convent de Verona, on rebé el nom de fra Llorenç de Bríndisi, nom de religió amb el qual seria mundialment conegut. L'any 1582, un cop acabats els estudis eclesiàstics, rebé el sacerdoci i en 1602 fou elegit vicari general dels caputxins i començà una llarga visita pastoral, a peu, per totes les províncies d'Europa, entre elles la de Catalunya. L'any 1603, sant Llorenç de Bríndisi visità, doncs, els convents de caputxins de Catalunya i presidí el capítol provincial dels frares celebrat el 20 de juny de 1603 al convent de Montcalvari de Barcelona. La província caputxina de Catalunya comptava llavors amb 21 convents, 15 a Catalunya i 6 al Rosselló, ja que el Rosselló encara formava part de del territori català. En ocasió d'aquesta visita pastoral sojornà, entre altres, en els convents de Manresa i Solsona.

Al llarg de la seva vida religiosa Llorenç de Bríndisi ensenyà teologia i esdevingué un predicador infatigable i molt eloqüent, que es distingí pel seu peculiar fervor místic en la celebració de la santa missa. L'agost de 1609 l'emperador Rodolf II nomenà fra Llorenç de Bríndisi el seu ambaixador per a tractar amb el rei Felip III d'Espanya a propòsit de l'articulació de la Lliga Catòlica que reclamava la implicació de les monarquies catòliques d'Europa per tal de contrarestar l'acció i expansió del protestantisme a Europa. Una segona acció diplomàtica de Llorenç de Bríndisi davant de Felip III fou articulada a petició de la noblesa napolitana per tal de posar fi al mal govern que es vivia al Regne de Nàpols, i la començà el 5 d'abril de 1619, però es va veure interrompuda per la mort del sant a Lisboa, esdevinguda el 22 de juliol de 1619. El seu cos fou sebollit al monestir de clarisses de Villafranca del Bierzo, on es venera en l'actualitat.

L'any 1783 tingueren lloc les festes d'acció de gràcies promogudes pels caputxins en ocasió de la beatificació de Llorenç de Bríndisi, i foren molt celebrades a Catalunya, particularment al convent barceloní de Santa Madrona. Queda el ressò d'aquestes celebracions en l'edició d'estampes i goigs, on es posà de manifest la peculiar unció i pietat del sant caputxí en la celebració quotidiana de la santa missa.

Beatificat Llorenç de Brindis pel papa Pius VI el 23 de maig



de 1783 —i posteriorment canonitzat pel papa Lleó XIII el 8 de desembre de 1881—, foren editades críticament, entre els anys 1928 i 1956, les obres completes laurencianes, amb valuoses i sòlides aportacions teològiques. Proclamat «Doctor Apostòlic» el 19 de març de 1959 pel papa Joan XXIII, la festa litúrgica de sant Llorenç de Bríndisi se celebrava el dia 23 de juliol, i, arran de la reforma litúrgica, actualment s'escau el 21 de juliol.

El gravat que il·lustra aquesta nota històrica commemorativa dels quatre segles del traspàs de Llorenç de Bríndisi reproduceix un bell i expressiu gravat popular al boix, que amb motiu de la beatificació de 1783 divulgà a casa nostra l'impressor barceloní Bernat Pla.

50 anys de l'arribada de l'home a la Lluna

Reflexions de sant Pau VI

El 13 de juliol de 1969 el papa sant Pau VI va dirigir unes sentides paraules durant l'àngelus dominical, una setmana abans que l'home arribés a la Lluna.

«La ciència i la tècnica es manifesten en manera tan incomparable, complexa i audaç que marquen la més alta de les seves conquestes i permeten de presagiar-ne d'altres que potser la imaginació no aconsegeix ni tan sols somiar. I això sorprèn més perquè ja no es tracta de somnis. La ciència-ficció es fa realitat.

»Reflexionem sobre l'home. Qui és aquest ésser capaç de tant, tan petit, tan fràgil, tan similar a l'animal, que no canvia i no supera els límits dels instints naturals, però que és tan su-

perior, tan amo de les coses, tan victoriós sobre el temps i l'espai? Qui som nosaltres?

»L'home és criatura de Déu, molt més que la Lluna misteriosa, al centre d'aquesta empresa, se'ns revela gegant. Se'ns revela diví, no en si mateix sinó en el seu principi i la seu destí. Honor a l'home, honor a la seva dignitat, al seu esperit i a la seva vida.»

El Sant Pare va fer aquesta reflexió una setmana abans que el primer home arribés a la Lluna el 20 de juliol de 1969. Aquell dia —ahir en va fer mig segle—, els astronautes Neil Armstrong, Edwin Aldrin i Michael Collins van arribar al mar de la Tranquil·litat, en el satèl·lit terrestre.



Televisió

A.D. Kingdom and Empire

Dirigida per Donnelly, Kelly i cia.



EUA, 2015. Intèrprets: Aniss Elkohen i George Georgiou. Es troba a Netflix.

La història, en dotze capítols, es basa en els Fets dels Apòstols, un llibre del Nou Testament.

Comença amb la crucifixió i mort de Jesús i els problemes que ha d'afrontar el governador de Judea a causa dels disturbis civils i del rumor que Crist ha ressuscitat.

Pere i els altres apòstols són arrestats per ordre del summe sacerdot Caifàs amb l'aprovació de Ponç Pilat.

Per al petit grup de seguidors del Crist, cada dia és una lluita per la supervivència, de manera que la missió que el Messies els va encomanar de difondre el seu missatge pel món sembla impossible.

Tanmateix, mantenen l'esperança i aviat disposaran de poder per a aconseguir-ho, gràcies a l'Esperit Sant.



Crist viu: Vosaltres sou l'ara de Déu

Sant pare Francesc



71. La joventut no és pas quelcom que es pugui analitzar en abstracte. En realitat, "la joventut" no existeix; existeixen els joves amb les seves vides concretes. En el món actual, ple de progressos, moltes d'aquestes vides estan exposades al sofriment i a la manipulació.

72. Els pares sinodals van evidenciar amb dolor que «molts joves viuen en contextos de guerra i pateixen la violència en una innumerable varietat de formes: segrestos, extorsions, crim organitzat, tràfic d'éssers humans, esclavitud i explotació sexual, estupres de guerra, etc. A altres joves, a causa de la seva fe, els costa trobar un lloc en les seves societats i són víctimes de diversos tipus de persecucions i, fins i tot, la mort. Són molts els joves que, per constricció o falta d'alternatives, viuen perpetrant delictes i violències: nens soldats, bandes armades i criminals, tràfic de droga, terrorisme, etc. Aquesta violència trunca moltes vides joves. Abusos i addiccions, així com violència i comportaments negatius són algunes de les raons que porten als joves a la presó, amb una especial incidència en alguns grups ètnics i socials».

81. Els joves reconeixen que el cos i la sexualitat tenen una importància essencial per a la seva vida i en el camí de creixement de la seva identitat. Ara bé, en un món que emfatit-

za excessivament la sexualitat, és difícil de mantenir una bona relació amb el propi cos i viure serenament les relacions afectives. Per aquesta i per altres raons, la moral sexual sol ser moltes vegades «causa d'incomprensió i d'allunyament de l'Església, ja que es percep com un espai de judici i de condemna». Al mateix temps, els joves expressen «un explícit desig de confrontar sobre les qüestions relatives a la diferència entre identitat masculina i femenina, a la reciprocitat entre homes i dones, i a l'homosexualitat».

91. No podem pas deixar de recordar tants joves afectats per les migracions. Els fenòmens migratoris «no representen una emergència transitòria, sinó que són estructurals. Les migracions poden tenir lloc dins del mateix país o bé entre països diferents. La preocupació de l'Església afecta en particular a aquells que fugen de la guerra, de la violència, de la persecució política o religiosa, dels desastres naturals -deguts entre altres coses als canvis climàtics- i de la pobresa extrema: molts d'ells són joves. En general, busquen oportunitats per a ells i per a les seves famílies. Somien un futur millor i desitgen crear les condicions perquè es faci realitat». Els migrants «ens recorden la condició originària de la fe, o sigui la de ser "estrangers i forasters a la terra"».

